

IV. ТРИБУНА МОЛОДОГО ВЧЕНОГО

*Вінниченко В. А.,
аспірант кафедри правосуддя
юридичного факультету
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка
ORCID ID: 0000-0002-3817-0131.*

*Науковий керівник:
Погорецький М. А., доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри правосуддя юридичного факультету
Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

УДК 343.1

ФУНКЦІЇ ПРОКУРОРА В КРИМІНАЛЬНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ ЗІ СЛІДЧИМ ОРГАНУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Анотація. У статті розглянуті повноваження та функції органів прокуратури в кримінальних процесуальних правовідносинах між слідчим та прокурором. Досліджено роль прокуратури в сучасному демократичному правовому суспільстві у забезпеченні та дотриманні прав і свобод людини і громадянина. Розглянуто зміни до Конституції України в частині «Правосуддя» та їх вплив на кримінальні процесуальні правовідносини між слідчим та прокурором.

Метою статті є дослідження функцій та повноважень прокурора в контексті змін до Конституції України в частині «Правосуддя», аналіз необхідності змін кримінального процесуального законодавства України у зв'язку з реформуванням правоохоронної системи.

Автором надано визначення понять: організація досудового розслідування, процесуальне керівництво досудовим розслідуванням та нагляду за негласними й іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку.

Розкриті функції та повноваження органів прокуратури під час досудового розслідування. Приділено увагу проблемам відсутності незалежності слідчого від прокурора. Розглянуто тенденції кримінального процесуального законодавства щодо правовідносин між слідчим та прокурором.

Приділено увагу процесуальному керівництву, яке здійснюється спеціалізованою антикорупційною прокуратурою та військовою прокуратурою. Приділено увагу правовідносинам між прокурором та директором Національного антикорупційного бюро України.

Досліджено питання визначення підслідності органами прокуратури та перспектив розвитку інституту визначення підслідності органами прокуратури.

Розглянуто питання здійснення процесуального керівництва досудовим розслідуванням прокурором в умовах: проведення антитерористичної операції, воєнного стану, надзвичайного стану.

Приділено увагу актуальним питанням правовідносин між прокурором та слідчим під час здійснення арешту майна та передачі його до Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів.

Досліджено питання механізму притягнення слідчих до дисциплінарної відповідальності прокурором у випадках неефективного розслідування.

Автором акцентовано увагу на необхідності реформування кримінального процесуального законодавства України та приведення його у відповідність до Конституції України.

Ключові слова: прокуратура, слідчий, функції прокуратури, військова прокуратура, спеціальне процесуальне керівництво, прокурорський нагляд, організація досудового розслідування, кримінальні процесуальні правовідносини, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами одержаними від корупційних та інших злочинів, Служба безпеки України.

Потановка проблеми. Дотримання законності слідчим є основою якісного, неупередженого розслідування та притягнення під час судового розгляду винних до кримінальної відповідальності. В сучасному демократичному правовому суспільстві прокуратура посідає чільне місце у забезпеченні та дотриманні прав і свобод людини і громадянина. Внаслідок змін до Конституції України в частині «Правосуддя» функції прокуратури було змінено відповідно до вимог, які висуваються до європейської правової держави. Інститут прокуратури покликаний забезпечити, зокрема, дотримання законності слідчим та проведення ним якісного, неупередженого розслідування. На нашу думку, важливо дослідити реалізацію конституційних повноважень прокурора в кримінальних процесуальних правовідносинах зі слідчим органом досудового розслідування для забезпечення ефективного досудового розслідування та дотримання принципу верховенства права. Зазначені функції потребують деталізації й імплементації в чинний Кримінальний процесуальний кодекс України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематикою кримінальних процесуальних правовідносин між слідчим та прокурором займалися такі науковці, як: В. О. Гринюк, М. А. Погорецький, Л. А. Равлин, Н. І. Сидоренко, А. К. Стальгевич, В. М. Сущенко, В. В. Черний, М. В. Черноусько, О. В. Яцюк та інші. Однак не було до-

сліджено питання кримінальних процесуальних правовідносин між слідчим та прокурором в умовах дії Кримінального процесуального кодексу України та сучасних конституційних функцій прокуратури.

Метою статті є дослідження функцій прокурора в кримінальних процесуальних правовідносинах зі слідчим органом досудового розслідування.

Виклад матеріалу дослідження та його основні результати. Сучасна реформа органів прокуратури поставила актуальним питання функцій прокурора в досудовому розслідуванні, які реалізуються через його повноваження та «виступають в ролі нормативної та матеріальної основи»¹ для виникнення й розвитку його правовідносин з іншими учасниками кримінального судочинства, зокрема слідчим.

Водночас зазначаємо, що сучасне кримінальне процесуальне законодавство України досі не містить поняття функцій суб'єктів кримінального процесуального правовідношення, зокрема функцій прокурора.

Стаття 131 Конституції України, яка визначає повноваження прокуратури в кримінальному процесі, не визначає відповідні повноваження через поняття «функції». Так, частиною першою статті 131 Конституції України встановлено, що в Україні діє прокуратура, яка здійснює: підтримання публічного обвинувачення в суді; організацію і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням,

¹ В Рябцев, 'Поняття та види функцій прокуратури' (1983) 39 *Питання боротьби з злочинністю* 48–49.

вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку; представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом¹.

Водночас, пункт 9 Перехідних положень Конституції України зазначає, що прокуратура продовжує виконувати відповідно до чинних законів, зокрема, функцію досудового розслідування до початку функціонування органів, яким законом будуть передані відповідні функції².

Крім того, відповідно до статті 2 Закону України «Про прокуратуру» на прокуратуру покладаються, зокрема, такі функції: підтримання державного обвинувачення в суді; нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство³.

З огляду на наведене досі є не ліквідованою розбіжність у термінології кримінального процесуального законодавства України, що, на думку М. А. Погорецького, «призводить до труднощів у правозастосовній діяльності та до наукових дискусій у теорії кримінального процесу, які теж негативно позначаються на правозастосовній практиці»⁴. Погоджуємося з такою позицією, оскільки чітке та єдине визначення категорій кримінального процесу є гарантією правильного правозастосування.

Для чіткого розуміння функцій прокурора в кримінальних процесуальних правовідносинах зі слідчим важливо дослідити визначення юридичної категорії «кримінальна процесуальна функція».

Одні вчені кримінально-процесуальною функцією вважають частину кримінально-процесуальної діяльності, інші під нею розуміють певний напрямок, особливим чином відмежовану сторону, вид кримінально-процесуальної діяльності, треті – виражені у певних напрямках кримінально-процесуальної діяльності призначення та роль суб'єктів кримінального судочинства⁵, четверті трактують її як види, напрямки діяльності суб'єктів кримінального процесу⁶.

М. А. Погорецький визначає, що кримінальними процесуальними функціями слід вважати коло повноважень, якими наділені суд та сторони кримінального провадження⁷. Погоджуємося з таким визначенням кримінальних процесуальних функцій, оскільки це визначення відповідає сучасним умовам кримінального процесу.

Маючи розуміння кримінально-процесуальної функції та зважаючи на предмет нашого дослідження, необхідно визначити функції прокурора в кримінальних процесуальних правовідносинах зі слідчим.

Діяльність прокуратури під час досудового розслідування регулюється великою кількістю нормативно-правових актів, а саме Конституцією України, Кримінальним процесуальним кодексом України (далі – КПК), Кримінальним кодексом України, законами України «Про прокуратуру», «Про Національне Антикорупційне бюро України», «Про Державне бюро розслідувань», «Про Національне агентство з розшуку та менеджменту активів», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», чинними міжнародними дого-

¹ Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96 <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>> дата звернення 06.01.2019.

² Там само.

³ Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>> дата звернення 06.01.2019.

⁴ М Погорецький, 'Прокурор у кримінальному процесі: щодо визначення функцій' (2015) 6 *Право України* 86.

⁵ П Элькінд, *Цели и средства их достижения в советском уголовно-процессуальном праве: монография* 54.

⁶ М Строгович, *Курс советского уголовного процесса. Том 1. Основные положения науки советского уголовного процесса* (Москва, Издательство «Наука» 1968) 84.

⁷ М Погорецький, 'Прокурор у кримінальному процесі: щодо визначення функцій' (2015) 6 *Право України* 86.

ворами, які ратифікувала Україна, а також наказами Генерального прокурора України. Для розуміння конституційних функцій прокурора важливо дослідити чинні нормативно-правові акти, які регулюють діяльність прокуратури в досудовому розслідуванні.

Так, пунктом 2 частини першої статті 131⁻¹ Конституції України встановлено, що в Україні діє прокуратура, яка здійснює організацію і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку¹. Це положення Конституції України не було ще розтлумачено ні Конституційним судом України, ні науковою спільнотою. Враховуючи предмет нашого наукового дослідження, необхідно висвітлити це конституційне положення, використовуючи граматичний спосіб тлумачення норми права.

На нашу думку, це конституційне положення розділено на три повноваження: організацію досудового розслідування, яке об'єднано сполучником «і» з процесуальним керівництвом; вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження; нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку.

Організація досудового розслідування потребує тлумачення через визначення поняття організації досудового розслідування. На сьогодні ні законодавство, ні наукова спільнота не визначили поняття організації досудового розслідування прокурором.

Словник української мови визначає: організувати, створювати, засновувати що-небудь, залучаючи до цього інших, спираючись на них. Здійснювати певні заходи громадського значення, роз-

робляючи їх підготовку і проведення. Згуртувати, об'єднувати кого-небудь з певною метою. Зосереджувати, мобілізувати, спрямовувати когось, на що-небудь. Чітко налагоджувати, належно впорядковувати що-небудь².

Пункт 1 розділу I Інструкції з організації діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України передбачає, що організація роботи органів досудового розслідування Національної поліції України (далі – органи досудового розслідування) передбачає ефективну участь слідчих у захисті особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охороні прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження шляхом: здійснення розгляду заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення; внесення відповідних відомостей про їх вчинення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР); проведення всебічного, повного та неупередженого досудового розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності слідчих органів Національної поліції України, у порядку, передбаченому КПК; ужиття своєчасних заходів для забезпечення відшкодування шкоди, завданої кримінальними правопорушеннями³.

Отже, на нашу думку, організація досудового розслідування прокурором – це функція соціального управління, змістом якої є управлінська діяльність щодо впорядкування роботи органів досудового розслідування з метою ефективної участі слідчих у захисті особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охороні прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження.

Організаційне повноваження прокуратури проявляється в координаційній діяльності правоохоронних органів. Так,

¹ Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96 <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>> дата звернення 06.01.2019.

² І Білодід (ред), *Словник української мови* (т. 5, АН УРСР, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні) 740.

³ Інструкція з організації діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ від 06.07.2017 № 570, зареєстрована в Міністерстві юстиції від 27.07.2017 за № 919/3087 <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0919-17>> дата звернення 06.01.2019.

відповідно до частини 2 статті 25 Закону України «Про прокуратуру» координаційні повноваження прокурори здійснюють шляхом проведення спільних нарад, створення міжвідомчих робочих груп, а також проведення узгоджених заходів, здійснення аналітичної діяльності. Порядок організації роботи з координації діяльності правоохоронних органів, взаємодії органів прокуратури із суб'єктами протидії злочинності визначається положенням, що затверджується спільним наказом Генерального прокурора, керівників інших правоохоронних органів і підлягає реєстрації у Міністерстві юстиції України. На сьогодні це положення не затверджене та не зареєстроване у Міністерстві юстиції України¹.

Також організаційне повноваження прокуратури проявляється у веденні ЄРДР та розробці й прийнятті нормативно-правових актів Генерального прокурора з приводу деталізації порядку реалізації норм КПК.

Водночас, об'єднання сполучником «і» з процесуальним керівництвом зводить цю норму права нанівець. Тому неможливо, на нашу думку, говорити про окреме конституційне повноваження організації досудового розслідування прокурором через правовий нігілізм під час нормопроєктування відповідної норми Конституції України.

Розкрити сутність повноваження процесуального керівництва досудовим розслідуванням можливо лише через поняття «процесуальне керівництво досудовим розслідуванням».

Існує багато підходів до визначення сутності процесуального керівництва досудовим розслідуванням. Наприклад, В. М. Юрчишин визначає: «Процесуальне керівництво – це упорядкування досудового розслідування з використан-

ням не внутрішніх організаційно-управлінських повноважень прокурора, які виконуються за межами кримінального судочинства, а специфічних кримінально-процесуальних повноважень владно-розпорядчого характеру, закріплених ст. 36 КПК України. Це специфічний вид правового керівництва кримінально-процесуального спрямування. Він направлений не на організацію праці підлеглих, а на забезпечення всебічного, об'єктивного і повного розслідування кримінальної справи»².

О. М. Бандурка вказує: «Процесуальне керівництво прокурора – це організація процесу досудового розслідування, визначення напрямів розслідування, координація процесуальних дій, сприяння створенню умов для нормального функціонування слідчих, забезпечення дотримання у процесі розслідування вимог законів»³.

На нашу думку, такі поняття процесуального керівництва не визначають правильно його, а інколи і включають в себе організаційну функцію прокуратури та функцію нагляду за органами, що проводять досудове розслідування.

Тлумачний словник української мови визначає керівництво як спрямування процесу, вплив на розвиток, стан чого-небудь⁴.

Отже, на нашу думку, процесуальне керівництво прокурора – це діяльність з спрямування процесу досудового розслідування, вплив на розвиток та стан досудового слідства в конкретному кримінальному провадженні.

Для реалізації повноваження процесуального керівництва прокурор відповідно до статті 36 КПК уповноважений: починати досудове розслідування за наявності підстав, передбачених КПК; доручати органу досудового розслідування проведення досудового розслідування;

¹ Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>> дата звернення 06.01.2019.

² В Юрчишин, 'Прокурор як керівник досудового розслідування' (2012) 7 *Адвокат* 30 <http://nbuv.gov.ua/UJRN/adv_2012_7_6> дата звернення 06.01.2019.

³ О Бандурка, Є Блажівський, Є Бурдоль та ін, *Кримінальний процесуальний кодекс України: науково-практичний коментар: у 2 т.* (Т. 1, Харків, Право 2012) 117.

⁴ І Білодід (ред), *Словник української мови* (т. 4, АН УРСР, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні) 144.

доручати слідчому, органу досудового розслідування проведення у встановлений прокурором строк слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, інших процесуальних дій або давати вказівки щодо їх проведення чи брати участь у них, а в необхідних випадках – особисто проводити слідчі (розшукові) та процесуальні дії в порядку, визначеному КПК; доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій відповідним оперативним підрозділам; самостійно подавати слідчому судді клопотання про проведення гласних та негласних слідчих розшукових дій; повідомляти особи про підозру; самостійно складати обвинувальний акт чи клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру; самостійно звертатися з запитом про міжнародну правову допомогу.

Також абзац другий частини першої статті 19 Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» уповноважує прокурора звертатися в Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів з клопотанням про прийняття в управління активів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні¹.

Конституційне повноваження прокурора щодо вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження є, на нашу думку, актом правового зухвальства через використання банкетної норми «відповідно до закону». Така норма є шпариною для розширення повноважень прокуратури під час кримінального провадження через прийняття законів без внесення відповідних змін до Конституції України.

Наступним конституційним повноваженням прокуратури в кримінальних процесуальних правовідносинах між слідчим та прокурором є нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку.

При цьому частина друга статті 36 КПК встановлює, що прокурор здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням.

Стаття 25 Закону України «Про прокуратуру» встановлює, що прокурор здійснює нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, користуючись при цьому правами і виконуючи обов'язки, передбачені Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» та КПК. Письмові вказівки прокурора органам, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство, надані в межах повноважень, є обов'язковими для цих органів і підлягають негайному виконанню.

М. В. Косюта зазначає, що «прокурорський нагляд – не є загальною функцією прокуратури, а становить собою форму діяльності держави, спрямовану на виявлення, усунення та попередження порушень закону в діяльності суб'єктів права, на яких поширюється компетенція прокуратури, з використанням властивих органам прокуратури повноважень»². Погоджуємось з таким визначенням нагляду.

Наглядові повноваження прокурора спрямовані винятково на виявлення, усунення та попередження порушень закону з боку суб'єктів досудового розслідування. Інакше кажучи, виявлення, усунення і попередження порушень закону – це самостійні складові наглядової функції прокурора у досудовому розслідуванні.

¹ Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів: Закон України від 10.11.2015 № 772-VIII <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/772-19#n212>> дата звернення 06.01.2019.

² М. Косюта, *Прокурорська система України в умовах демократичного суспільства: монографія* (Одеса, Юрид. літ-ра 2002) 129.

Під час реалізації кримінальних процесуальних повноважень нагляду відповідно до положень статті 36 КПК прокурор уповноважений: мати повний доступ до матеріалів, документів та інших відомостей, що стосуються досудового розслідування; скасовувати незаконні та необґрунтовані постанови слідчих; погоджувати або відмовляти у погодженні клопотань слідчого до слідчого судді про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, інших процесуальних дій у випадках, передбачених КПК; затверджувати чи відмовляти у затвердженні обвинувального акта, клопотань про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, вносити зміни до складеного слідчим обвинувального акта чи зазначених клопотань; погоджувати запит органу досудового розслідування про міжнародну правову допомогу, передання кримінального провадження; перевіряти перед направленням прокуророві вищого рівня документи органу досудового розслідування про видачу особи (екстрадицію), повертати їх відповідному органу з письмовими вказівками, якщо такі документи необґрунтовані або не відповідають вимогам міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, чи законам України¹. Також до наглядових повноважень прокурора належить погодження клопотань слідчого на проведення окремих процесуальних дій та розгляд скарг на бездіяльність слідчого.

Ще одним повноваженням прокурора в відносинах зі слідчим є підміна слідчого судді в особливих умовах досудового розслідування. Так, стаття 636 КПК встановлює, що на місцевості (адміністративній території), на якій діє правовий режим воєнного, надзвичайного стану, проведення антитерористичної операції, у разі неможливості виконан-

ня у встановлені законом строки слідчим суддею повноважень, передбачених статтями 163, 164, 234, 235, 247 та 248 КПК, а також повноважень щодо обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на строк до 30 діб до осіб, які підозрюються у вчиненні злочинів, передбачених статтями 109–114–1, 258–258–5, 260–263–1, 294, 348, 349, 377–379, 437–444 КПК, ці повноваження виконує відповідний прокурор.

На нашу думку, таке повноваження є шпариною для обходу слідчим отримання дозволів у слідчого судді та порушення прав людини підозрюваного (обвинуваченого). Так, у цій статті встановлена категорія «у разі неможливості виконання у встановлені законом строки слідчим суддею повноважень». Але не встановлено, чим підтверджується неможливість виконання повноважень у встановлені законом строки слідчим суддею.

При цьому стаття 26 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» встановлює, що правосуддя на території, на якій уведено воєнний стан, здійснюється лише судами. На цій території діють суди, створені відповідно до Конституції України. Скорочення чи прискорення будь-яких форм судочинства забороняється. У разі неможливості здійснювати правосуддя судами, що діють на території, на якій введено воєнний стан, законами України може бути змінена територіальна підсудність судових справ, що розглядаються в цих судах, або в установленому законом порядку змінено місцезнаходження судів. Створення надзвичайних та особливих судів не допускається².

Відповідно до статті 31 Закону України «Про правовий режим надзвичайного стану» правосуддя на території, де введено надзвичайний стан, здійснюється лише судами, створеними відповідно до Конституції України. Введення будь-

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> дата звернення 06.01.2019.

² Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19>> дата звернення 06.01.2019.

яких скорочених або прискорених форм судочинства забороняється¹.

На нашу думку, в демократичному правовому суспільстві неможлива підмінна слідчого судді прокурором, тому стаття 636 КПК повинна бути виключена.

Виходячи з предмета наукового дослідження, розглянувши коло повноважень прокурора щодо слідчого органу досудового розслідування, необхідно з'ясувати функції прокурора в кримінальних-процесуальних правовідносини зі слідчим.

М. А. Погорецький визначає, що кримінально-процесуальні правовідносини визначаються як відносини, що врегульовані нормами кримінально-процесуального законодавства, котрі виникають, розвиваються та припиняються в сфері кримінального судочинства, в межах яких за допомогою державних органів та їх посадових осіб, що наділені правом провадження у кримінальних справах, реалізуються процесуальні права осіб, які залучаються чи допускаються до кримінального судочинства і захищаються їхні матеріально-правові, процесуальні та інші законні інтереси, а також реалізуються повноваження цих органів та їх посадових осіб².

Отже, кримінальні процесуальні правовідносини між прокурором та слідчим визначаються нами як відносини, що врегульовані нормами кримінально-процесуального законодавства, котрі виникають, розвиваються та припиняються під час досудового розслідування, в межах яких реалізуються повноваження прокурора.

Виходячи з вище наведених повноважень, необхідно дослідити вплив на слідчого прокурором. Так, частиною п'ятою статті 40 КПК встановлено, що слідчий, здійснюючи свої повноваження відповідно до вимог КПК, є самостійним

у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється.

Водночас, як вбачаємо з конституційних повноважень прокуратури, які розкриті в КПК та іншому законодавстві, у правовідносинах слідчого з прокурором слідчий позбавлений процесуальної самостійності. Так, існують непоодинокі випадки, коли прокурор здійснює досудове розслідування замість слідчого. Наприклад, непоодиноким є практика перейняття кримінальних проваджень в органів досудового розслідування економічних та резонансних злочинів прокурорами різного рівня.

Також існує практика проведення досудового розслідування військовими прокурорами загальнокримінальних (не військових) злочинів, учинених військовослужбовцями та посадовими особами оборонно-промислового комплексу. Правовою основою діяльності військових прокуратур є частина 2 статті 7 Закону України «Про прокуратуру» та наказ Генеральної прокуратури від 29 серпня 2014 року № 12гн «Про особливості діяльності військових прокуратур».

Так, пунктом 7 зазначеного наказу встановлено, що слідчі військових прокуратур здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених статтями 402–421, 425–435 КК України, а також учинених військовослужбовцями правоохоронних органів та іншими особами, зазначеними у частині 4 статті 216 КПК України, які проходять службу та/або працюють в державних органах чи установах, указаних у пункті 1 цього наказу³.

Відповідно до пункту 1 зазначеного наказу заступнику Генерального прокурора України – Головному військовому прокурору, військовим прокурорам регі-

¹ Про правовий режим надзвичайного стану: Закон України від 16.03.2000 від 1550-III <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1550-14>> дата звернення 06.01.19.

² М Погорецький, Кримінально-процесуальні правовідносини: структура і система: монографія (Харків, Арсіс ЛТД 2002) 27.

³ Про особливості діяльності військових прокуратур: Наказ Генеральної прокуратури від 29.08.2014 № 12гн <https://www.gp.gov.ua/ua/gl.html?_m=publications&_t=rec&id> дата звернення 06.01.2019.

онів та підпорядкованим їм прокурорам забезпечити виконання функцій органів прокуратури та повноважень прокурорів, визначених Конституцією України, Законом України «Про прокуратуру» і галузевими наказами Генерального прокурора України, з урахуванням положень цього наказу щодо:

- Міністерства оборони України;
- Збройних Сил України;
- Державної прикордонної служби України (за винятком питань, які стосуються забезпечення недоторканності державного кордону; здійснення нагляду за додержанням законів оперативними підрозділами, крім Управління інформації та Управління внутрішньої безпеки департаменту оперативної діяльності при здійсненні оперативно-розшукової діяльності; законності провадження у справах про адміністративні правопорушення);
- Служби зовнішньої розвідки України;
- Служби безпеки України (за винятком повноважень з нагляду за додержанням законів під час оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування, нагляду за додержанням законів спеціальними підрозділами та іншими органами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю і корупцією, визначених галузевими наказами Генерального прокурора України);
- Управління державної охорони України;
- Державної спеціальної служби транспорту Міністерства інфраструктури України;
- Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;
- Національної гвардії України та спеціальної міліції Міністерства внутрішніх справ України;
- сектору з питань розвитку оборонно-промислового комплексу та військово-технічного співробітництва департаменту розвитку реального сектору економіки Секретаріату Кабінету Міністрів України;

– департаменту економіки оборони та безпеки Міністерства економічного розвитку і торгівлі України;

– Державної служби експортного контролю України (за винятком питань, які стосуються законності провадження у справах про адміністративні правопорушення);

– Державного космічного агентства України, підприємств, установ, організацій, що йому підпорядковані, а також інших підприємств космічної галузі в частині здійснення діяльності у цій сфері;

– Державного концерну «Укроборонпром», підприємств, що йому підпорядковані;

– Державної компанії з експорту та імпорту продукції і послуг військового та спеціального призначення «Укрспецекспорт»;

– Державного спеціалізованого підприємства «Укрспецторг», інших підприємств оборонно-промислового комплексу, а також уповноважених підприємств на реалізацію військового майна, списаного військового майна та металобрухту, що утворився у військових частинах;

– Міністерства промислової політики України (з питань управління підприємствами оборонно-промислового комплексу та виконання завдань з мобілізаційної підготовки та мобілізаційної готовності підприємств, що належать до сфери його управління);

– Державного агентства резерву України (з питань державного мобілізаційного резерву);

– замовників, виконавців та співвиконавців державного оборонного замовлення (з виконання законодавства про державне оборонне замовлення);

– суб'єктів господарювання, яким видано ліцензії на право провадження господарської діяльності з розроблення, виготовлення, реалізації, ремонту, модернізації та утилізації озброєння, військової техніки, військової зброї і боєприпасів до неї, а також щодо підприємств, які включені до реєстру виробників продукції та послуг оборонного

призначення, закупівля яких становить державну таємницю;

– інших центральних органів виконавчої влади, місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ й організацій (з питань створення та зберігання матеріальних цінностей державного мобілізаційного резерву; підготовки та призову громадян на військову службу);

– органів державного контролю при здійсненні повноважень на об'єктах, визначених у цьому пункті¹.

Крім того, коло підслідних злочинів розширюється пунктом 8 цього наказу, який встановлює, що розслідування кримінальних правопорушень, учинених групою осіб, здійснювати в повному обсязі слідчим військових прокуратур, якщо хоча б один із співучасників є особою, зазначеною в попередніх пунктах цього наказу, або хоча б один із злочинів є військовим².

Для виконання зазначених завдань в пункті 8.1 наведеного наказу встановлено, що територіальним прокурорам, які здійснюють нагляд за досудовим розслідуванням у формі процесуального керівництва, своєю постановою підслідність таких кримінальних правопорушень визначати за слідчими військових прокуратур.

На нашу думку, така практика проведення досудового розслідування є недопустимою, особливо при старті роботи Державного бюро розслідувань. Тому військові прокуратури необхідно ліквідувати як вже архаїчний інститут системи нагляду.

Зважаючи на предмет нашого наукового пошуку, дослідивши повноваження прокурора в кримінальних процесуальних правовідносинах зі слідчим органу

досудового розслідування, необхідно визначити функції прокурора під час досудового розслідування в зазначених правовідносинах.

О. Толочко виділяє такі функції прокуратури: процесуального керівництва досудовим розслідуванням; контрольно-наглядову функцію за здійсненням процесуального керівництва; організаційно-контрольну функцію за проведенням досудового кримінального провадження; підтримання обвинувачення; доведення суду позиції щодо підтримання або заперечення судового рішення³.

М. Руденко на досудовому розслідуванні виокремлює дві самостійні функції прокурора: прокурорського нагляду за додержанням законів під час досудового розслідування та процесуального керівництва досудовим розслідуванням⁴.

М. А. Погорецький зазначає, що «прокурор у кримінальному процесі здійснює єдину функцію – функцію обвинувачення, яка полягає у встановленні події кримінального правопорушення, викриття особи, яка вчинила кримінальне правопорушення (її встановлення, повідомлення їй про підозру), складанні обвинувального акта, пред'явлення обвинувачення, підтримання його в суді, застосування заходів забезпечення кримінального провадження»⁵. На нашу думку, визначення єдиної функції обвинувачення робить с прокуратури репресивним орган, метою діяльності якого є кримінальна репресія обвинуваченого.

На нашу думку, прокурор під час досудового розслідування здійснює дві функції: функцію обвинувачення та правозахисну функцію.

Функція процесуального керівництва прокурора полягає в активній ролі у кри-

¹ Про особливості діяльності військових прокуратур: Наказ Генеральної прокуратури від 29.08.2014 № 12гн <https://www.gp.gov.ua/ua/gl.html?_m=publications&_t=rec&id> дата звернення 06.01.2019.

² Там само.

³ О Толочко, 'Процесуальна діяльність прокурора у кримінальному провадженні: структурно-функціональний аспект' (2013) 4 *Вісник національної академії прокуратури України* 54.

⁴ М Руденко, 'Процесуальне керівництво досудовим розслідуванням як нова функція прокуратури України: поняття, зміст і структура' (2014) 1 *Науковий часопис Національної академії прокуратури України* 167 <<http://www.ap.gp.gov.ua/chasopis/ua/pdf/1-2014/160-rudenko.pdf>> дата звернення 06.01.2019.

⁵ М Погорецький, 'Прокурор у кримінальному процесі: щодо визначення функцій' (2015) 6 *Право України* 86–95.

мінальному провадженні, включаючи відкриття кримінального провадження та здійснення досудового розслідування.

Правозахисна функція полягає у захисті людської гідності та захисті прав людини. Ця функція проявляється в захисті прав підозрюваного або потерпілого шляхом реалізації повноважень нагляду та процесуального керівництва.

У кримінальних процесуальних правовідносинах зі слідчим зазначені функції прокурора реалізуються через повноваження нагляду та процесуального керівництва досудовим розслідуванням.

Водночас, з метою забезпечення верховенства права повноваження прокурора для реалізації його функцій під час досудового розслідування потребують перегляду.

Повноваження регіональних прокурорів та прокурорів Генеральної прокуратури на зміну підслідності шляхом передачі іншому органу досудового розслідування повинно бути виключено, оскільки на практиці існує багато випадків передачі досудового розслідування «зручним органам». Так, трапляються непоодинокі випадки передачі кримінальних проваджень щодо економічних та корупційних злочинів слідчим Служби безпеки України, що неприпустимо для завдань та призначення цього державного органу спеціального призначення з правоохоронними функціями, головним завданням якого є контррозвідка, захист державної таємниці та боротьба з тероризмом.

Разом із цим не можна допустити втілення концепції окремих практиків Служби безпеки України щодо зміни підслідності для передачі кримінального провадження до Служби безпеки України від інших правоохоронних органів за поданням начальника відповідного регіонального органу СБУ регіональному прокурору, якщо відповідний злочин становить загрозу державній безпеці України. Таке положення має оцінювати

як загроза державній безпеці України, а така загроза може проявлятися, наприклад, у будь-яких економічних та інших злочинах. Тому це положення не повинно отримати підтримки в майбутніх законопроектах, оскільки воно позбавляє незалежності та процесуальної самостійності інші органи досудового розслідування, зокрема Державне бюро розслідувань та Національне антикорупційне бюро України.

Також існує проблема спеціального процесуального керівництва. Як зазначає Черноусько М. В.: «Спеціальне процесуальне керівництво є відносно автономним видом процесуального керівництва та тлумачиться як процесуальна діяльність спеціалізованого прокурора з метою гарантування виконання завдань кримінального провадження під час досудового розслідування злочинів, що становлять, загрозу національній безпеці, яка здійснюється ним шляхом реалізації повноважень у обсязі, передбаченому законом та необхідному для взаємодії зі спеціальним суб'єктом розслідування, визначення його перебігу, забезпечення належного нагляду за його законністю»¹.

Так, повноваження спеціального процесуального керівництва розкриваються в Законі України «Про Національне антикорупційне бюро України». Так, наприклад, пунктами 2 та 3 частини першої статті 17 вказаного Закону встановлює, що Національному бюро та його працівникам для виконання покладених на них обов'язків надається право, зокрема, за рішенням Директора Національного бюро, погодженим з прокурором, витребувати від інших правоохоронних органів оперативно-розшукові справи та кримінальні провадження, що стосуються кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, та інших кримінальних правопорушень, які не відносяться до його підслідності, але можуть бути використані з метою попередження, ви-

¹ М Черноусько, *Здійснення прокурором процесуального керівництва досудовим розслідування: теорія та практика: монографія* (Київ, Алерта 2017) 37.

явлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності. Витребувати за рішенням керівника структурного підрозділу Національного бюро та одержувати в установленому законом порядку у вказаному в запиті вигляді та формі від інших правоохоронних та державних органів, органів місцевого самоврядування інформацію, необхідну для виконання обов'язків Національного бюро, у тому числі відомості про майно, доходи, видатки, фінансові зобов'язання осіб, які ними декларуються у встановленому законом порядку, відомості про використання коштів Державного бюджету України, розпорядження державним або комунальним майном¹.

Водночас, відповідно до частини першої статті 86 КПК доказ є допустим, якщо він отриманий у порядку передбаченому КПК. На нашу думку, порядок витребування кримінальних проваджень та фактичних даних, які можуть бути використані як докази, повинен бути закріплений у КПК. Тому положення спеціального процесуального керівництва та повноважень спеціального суб'єкта розслідування необхідно закріпити в КПК, а не вироків відповідно до органів.

Іншою проблемою в правовідносинах між слідчим та прокурором є відсутність повноваження притягнення прокурором слідчого, зокрема Національної поліції, до дисциплінарної відповідальності. Так, згідно з пунктом 8

частини першої статті 36 КПК прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, уповноважений, зокрема, ініціювати перед керівником органу досудового розслідування питання про відсторонення слідчого від проведення досудового розслідування та призначення іншого слідчого у випадку неефективного досудового розслідування. Але таке положення неефективне з огляду на практику діяльності органів досудового розслідування відділів Національної поліції, оскільки в більшості відділів існує проблема відсутності належного кадрового ресурсу слідчих. Тому, на нашу думку, прокурора необхідно наділити повноваженням притягнення слідчих до дисциплінарної відповідальності, передбаченої відповідними актами законодавства.

На нашу думку, повноваження прокурора в кримінальних процесуальних правовідносинах зі слідчим потребують приведення у відповідність до функцій, визначених правовою доктриною. Реалізація правої доктрина, яку створюють українські та зарубіжні науковці, потребує відповідних комплексних змін до Конституції України та прийняття нового Кримінального процесуального кодексу України, оскільки існуючий КПК дискредитував себе постійним внесенням поправок та винесенням неправосудних рішень відповідно до зазначеного КПК.

REFERENCES

LIST OF LEGAL DOCUMENTS

LEGISLATION

1. Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 № 254k/96 <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>> data zvernennia 06.01.2019 [in Ukrainian].
2. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal code of practice of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 13.04.2012 № 4651-VI <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> data zvernennia 06.01.2019 [in Ukrainian].
3. Pro prokuraturu [About the office of public prosecutor]: Zakon Ukrainy vid 14.10.2014 № 1697-VII <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>> data zvernennia 06.01.2019 [in Ukrainian].

¹ Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 № 1698-VII <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18>> дата звернення 06.01.2019.

4. Pro Natsionalne ahentstvo Ukrainy z pytan vyivlennia, rozshuku ta upravlinnia aktyvamy, oderzhanymy vid koruptsiinykh ta inshykh zlochyniv [About the National agency of Ukraine on questions an exposure, search and management assets got from corruption and other crimes]: Zakon Ukrainy vid 10.11.2015 № 772-VIII <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/772-19#n212>> data zvernennia 06.01.2019 [in Ukrainian].
5. Pro pravovyi rezhym voiennoho stanu [About the legal mode of martial law]: Zakon Ukrainy vid 12.05.2015 № 389-VIII <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19>> data zvernennia 06.01.2019 [in Ukrainian].
6. Pro pravovyi rezhym nadzvychainoho stanu [About the legal mode of superexcellence]: Zakon Ukrainy vid 16.03.2000 № 1550-III <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1550-14>> data zvernennia 06.01.2019 [in Ukrainian].
7. Pro Natsionalne antykoruptsiine biuro Ukrainy [About the National anticorruption bureau of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 14.10.2014 № 1698-VII <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18>> data zvernennia 06.01.2019 [in Ukrainian].
8. Instruktisiia z orhanizatsii diialnosti orhaniv dosudovoho rozsliduvannia Natsionalnoi politsii Ukrainy [Instruction is from organization of activity of organs of pre-trial investigation of the National police of Ukraine], zatverdzhena nakazom Ministerstva vnutrishnikh sprav vid 06.07.2017 № 570, zareiestrovana v Ministertsvi yustytisii vid 27.07.2017 № 919/3087 <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0919-17>> data zvernennia 06.01.2019 [in Ukrainian].
9. Pro osoblyvosti diialnosti viiskovykh prokuratur [About the features of activity of soldiery offices of public prosecutor]: Nakaz Heneralnoi prokuratury vid 29.08.2014 № 12hn <https://www.gp.gov.ua/ua/gl.html?_m=publications&_t=rec&id> data zvernennia 06.01.2019 [in Ukrainian].

BIBLIOGRAPHY

AUTHORED BOOKS

10. Bilodid I K (red), *Slovnnyk ukrainskoi movy: v 11 t.* [Dictionary of Ukrainian] (T. 5, AN URSSR, In-t movoznavstva im. O. O. Potebni 1974) 840 [in Ukrainian].
11. Elkynd P S, *Tsely y sredstva ykh dostyzhennia v sovetskom uholovno-protsessualnom prave* [Aims and facilities of them dostyzhennia in soviet uholovno- judicial right: monograph] (Yzd-vo Lenynhr. un-ta 1976) 143 s. [in Russian].
12. Strohovych M S, *Kurs sovetskoho uholovnoho protsessu. Tom 1. Osnovnye polozhenia nauky sovetskoho uholovnoho protsessu* [Course of soviet criminal procedure. Tom 1. Substantive provisions of science of soviet criminal procedure] (Moskva, Yzdatelstvo «Nauka» 1968) 468 [in Russian].
13. Kosyuta M V, *Prokurorska systema Ukrainy v umovakh demokratychnoho suspilstva: monohrafiia* [Public prosecutor's system of Ukraine in the conditions of democratic society: monograph] (Odesa, Yuryd. lit-ra 2002) 321 [in Ukrainian].
14. Bandurka O M, Blazhivskiy Ye M, Burdol Ye P ta in, *Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy. Naukovo-praktychnyi komentar: u 2 t.* [Criminal code of practice of Ukraine: research and practice comment: in 2 t.] (T. 1, Kharkiv, Pravo 2012) 768 [in Ukrainian].
15. Bilodid I K (red), *Slovnnyk ukrainskoi movy: v 11 t.* [Dictionary of Ukrainian] (T. 4, AN URSSR, In-t movoznavstva im. O. O. Potebni, Naukova dumka 1973) 840 [in Ukrainian].
16. Pohoretskyi MA, *Kryminalno-protsesualni pravovidnosyny: struktura i systema: monohrafiia* [Criminal judicial legal relationships: structure and system: monograph] (Kharkiv, Arsis LTD2002) 160 [in Ukrainian].
17. Chernousko M V, *Zdiisnennia prokurorom protsesualnoho kerivnytstva dosudovym rozsliduvannia teorii ta praktyka monohrafiia* [Realization of judicial guidance a public prosecutor pre-trial investigation theory and practice: monograph] (Kyiv, Alerta 2017) 294 [in Ukrainian].

ARTICLES

18. Riabtsev V P, 'Poniattia ta vydy funktsii prokuratury' [Concept and types of functions of office' of public prosecutor] (1983) 39 Pytannia borotby z zlochynnistiu 48–49 [in Ukrainian].
19. Pohoretskyi M A, 'Prokuror u kryminalnomu protsesi: shchodo vyznachennia funktsii' [Public prosecutor in a criminal process: in relation to determination of functions] (2015) 6 Pravo Ukrainy 86–95 [in Ukrainian].
20. Yurchyshyn V M, 'Prokuror yak kerivnyk dosudovoho rozsliduvannia' [Public prosecutor as leader of pre-trial investigation] (2012) 7 Advokat 26–30 <http://nbuv.gov.ua/UJRN/adv_2012_7_6> data zvernennia 06.01.2018 [in Ukrainian].
21. Tolochko O, 'Protsesualna diialnist prokurora u kryminalnomu provadzhenni: strukturfunktsionalnyi aspekt' [Judicial activity of public prosecutor in criminal realization: structural functional aspect] (2013) 4 Visnyk natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy 49–55 [in Ukrainian].

22. Rudenko M, 'Protsesualne kerivnytstvo dosudovym rozsliduvanniam yak nova funktsiia prokuratury Ukrainy: poniattia, zmist i struktura' [Judicial guidance by pre-trial investigation as a new function of office of public prosecutor of Ukraine: concept, maintenance and structure] (2014) 1 Naukovyi chasopys Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy 160–168 [in Ukrainian].

Vynnychenko V.

Postgraduate student

Faculty of Law

Taras Shevchenko national University of Kyiv

Function of prosecutor in criminal proceedings relationship with detective.

The article deals with the powers and functions of the prosecutor's office in the criminal procedural legal relations between the investigator and the prosecutor. The role of the prosecutor's office in the modern democratic legal society in the protection and observance of human and civil rights and freedoms has been investigated. And consider changes to the Constitution of Ukraine in terms of «Justice» and their impact on criminal proceedings relationship between the investigator and prosecutor.

The purpose of the article is to study the functions and powers of the prosecutor in the context of changes to the Constitution of Ukraine in the part of «Justice». Analysis of the need for changes in the criminal procedural legislation of Ukraine in connection with the reform of the law-enforcement system.

The author defines the concepts: organization of pre-trial investigation, procedural guidance to pre-trial investigation and supervision of secret and other investigators and investigations of law enforcement agencies.

The functions and powers of the prosecutor's offices during the pre-trial investigation were disclosed. The attention was paid to the problems of the lack of independence of the investigator from the prosecutor. The tendencies of criminal procedural legislation concerning the legal relationship between investigator and prosecutor are considered.

The attention was paid to the procedural guidance provided by the specialized anti-corruption prosecutor's office and the military prosecutor's office. Attention was paid to the legal relationship between the prosecutor and the director of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine.

The issue of determining the conscientiousness of the prosecutor's offices and the prospects for the development of the institution for the determination of the prosecution by the prosecutor's offices was investigated.

The issue of the implementation of procedural guidance to the pre-trial investigation by the prosecutor is considered: under the conditions of conducting an antiterrorist operation, in the conditions of a martial law, in a state of emergency.

The attention was paid to the actual issues of legal relations between the prosecutor and the investigator during the arrest of property and its transfer to the National Agency for the Detection, Investigation and Management of Assets Received from Corruption and Other Crimes.

The question of the mechanism of bringing investigators to disciplinary responsibility by the prosecutor in cases of ineffective investigation is investigated.

The author focuses on the need to reform the criminal procedural legislation of Ukraine and bring it in line with the Constitution of Ukraine.

Key words: *prosecutor's office, investigator, prosecutor's office, military prosecutor's office, special procedural administration, prosecutor's supervision, pre-trial investigation organization, criminal procedural legal relations, National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, National Agency for the Detection, Investigation and Asset Management of Corruption and Other Crimes, Security Service of Ukraine.*

Стаття надійшла до редакції журналу 21.01.2019